

Oponentský posudek bakalářské práce Elišky Blauberové

Název práce: Music editor v Čechách ... a na Marsu
Perspektiva role music editora v českém prostředí s příkladem na realizaci filmu Mars

Oponent: Michal Pekárek

Na bakalářské práci Elišky Blauberové se mi nelíbí v podstatě jedna jediná věc. Že mám této práci být oponentem.

Velmi totiž oceňuji témata práce, které rozebírá u nás prakticky zcela opomíjenou oblast a profesi zvukové postprodukce - music editora a jeho roli. Neméně sympatická je mi také forma, která jde po tématu, je věcná a zbytečně se neschovává za prázdné akademické fráze.

Skvělá je definice funkce music editora a ostatních profesí v řetězci realizace zvukové složky filmu. Obzvláště zajímavé je bezprostřední srovnání způsobů práce u nás se způsobem práce v zemích, kde jsou kompetence a úkoly rozděleny mezi více zvukových mistrů podle jejich specializace. .

Zlatým hřebem je pak třetí část práce "Music editing na filmu Mars". Skvěle a podrobně rozebírá celý proces zvukové postprodukce a vytváření hudební složky filmu.

A ať již vědomě či nevědomě popisuje všechno, co je, podle mého názoru, při realizaci filmů u nás nefunkční. Mars je film tzv. experimentální a z popisu je evidentní, že se této linie držel po celou dobu procesu. Tedy i v postprodukčních fázích, kdy by se už všechno mohlo a dokonce i mělo odehrávat profesionálně.

Trochu mi tedy v bakalářské práci chybí jakési vymezení se vůči takovému způsobu filmové tvorby, který by byl zcela v pořádku například na půdě školy. Jak jsem ale pochopil, je Mars dílo, které se bude v běžné distribuci ucházet o přízeň platících diváků a tam bych si představoval profesionálnější pojetí procesu.

Je ale jasné, že schopnost toto rozlišit je přímo úměrná zkušenosti v praxi, takže to neberme jako výtku.

Z bakalářské práce jsem rovněž získal dojem, že u nás je "nekvalita" a nefunkčnost hudby způsobena hudebními skladateli a že právě v angažování music editora spočívá záchrana. Tady bych si dovilil malou polemiku.

Z vlastní zkušenosti vím, že ten problém je mohem hlubší a začíná už u filmových producentů, režisérů, pokračuje absencí filmové dramaturgie a profesionální výkonné produkce. Je zarážející, s jakou mírou nekompetentnosti a amatérismu se filmová hudba a výběr skladatelů u nás konfrontuje.

Pod film Mars se hudebně podepsali hned 4 "skladatelé". Všichni jistě talentovaní a schopní tvůrci, ale z hlediska profese skladatele, tak já ji vnímám já, jsou to spíše amatéři, jejichž tvorba je povětšinou postavená na písňové formě stopáže okolo 3 minut ve 4/4 metru. Nemusí to vždy nutně znamenat handicap, ale ale jasné, že vyjadřovací hudební jazyk a schopnost reagovat na nové požadavky to může značně omezit.

Domnívám se, že filmové dílo potřebuje o trochu více. A proto by stálo za pokus toto téma prodiskutovat s “opravdovými” skladateli, ať už současnými (Petr Wajsar, Jiří Hájek, Michal Novinski, Oskar Rózsa, Petr Malásek) nebo žijícími legendami formátu Luboše Sluky. Je možné, že by to funkci music editora ukázalo v jiném světle, protože všichni tito skladatelé s většími formami a dramaturgií pracují běžně samostatně a na vysoké úrovni. Pokud je pak na druhé straně kompetentní režisér, funkce music editora možná téměř ztrácí smysl. Drtivá většina současných skladatelů si umí i technickou a provozní stránku procesu (synchron, click track, apod.) ošetřit zcela samostatně.

Oponenturu nevnímám jako prostor pro kritiku. Práce se mi opravdu líbí. Zmiňuji vše, co mě k tématu napadá, s cílem poukázat na pohled, který v samotné bakalářské práci nevidím, považuji jej za důležitý a autorku práce může v jistém smyslu obohatit.

Tuto oponenturu lze vnímat i jako podnět k pokračování úvah o music editingu u nás. Třeba i na úrovni diplomové práce.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

V Praze, 7.9. 2018
Michal Pekárek